

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Узп 50/2026
14.04.2026. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Жељка Шкорића, председника већа, Драгане Маринковић и Зорице Булајић, чланова већа, са саветником Мирелом Костадиновић, као записничарем, решавајући о захтеву АА из ..., ... број ..., чији је пуномоћник Бранислав Манић, адвокат из ..., ... број ..., за преиспитивање судске одлуке – пресуде Управног суда 26 У 12495/23 од 29.01.2026. године, у предмету пензијском, у нејавној седници већа одржаној дана 14.04.2026. године, донео је

РЕШЕЊЕ

Захтев се **ОДБАЦУЈЕ**.

Образложење

Подноситељка захтева је предложила преиспитивање пресуде Управног суда 26 У 12495/23 од 29.01.2026. године, којом је, ставом првим диспозитива, одбијена њена тужба поднета против решења Републичког фонда за пензијско и инвалидско осигурање, Дирекција фонда Нови Сад број 01-02/181.10-59412 од 15.11.2023. године, а ставом другим диспозитива је одбијен захтев тужиље за накнаду трошкова управног спора.

Наведеним решењем од 15.11.2023. године одбијена је жалба тужиље изјављена против решења Републичког фонда за пензијско и инвалидско осигурање, Филијале Панчево број 38-181/10-59412 од 13.09.2023. године, којим је тужиљи утврђено право на старосну пензију од 07.04.2011. године, у износу од 12.077,44 динара месечно, на основу навршеног пензијског стажа од 18 година 03 месеца и 18 дана, те да ће се исплата пензије вршити од 07.04.2011. године, уз обрачун исплаћених пензија по решењу број 181/10-59412 од 28.04.2021. године, с тим да жалба не одлаже извршење решења.

У поступку претходног испитивања поднетог захтева Врховни суд је нашао да је захтев недозвољен.

Одредбом члана 49. став 1. Закона о управним споровима („Службени гласник РС“, број 111/09) је прописано да против правноснажне одлуке Управног суда странка и надлежни јавни тужилац могу да поднесу Врховном суду захтев за преиспитивање судске одлуке. Ставом 2. истог члана закона је прописано да захтев може да се поднесе када је то законом предвиђено, у случајевима када је суд одлучивао у пуној

јурисдикцији и у стварима у којима је у управном поступку била искључена жалба, а ставом 3. истог члана да захтев може да се поднесе због повреде закона, другог прописа или општег акта или повреде правила поступка која је могла бити од утицаја на решење ствари.

Из побијане пресуде и навода захтева произлази да је пре доношења побијане пресуде вођен управни поступак у коме је подносиатељка овог захтева изјавила жалбу против решења првостепеног органа, о којој је одлучено оспореним решењем, чија законитост је оцењена побијаном пресудом Управног суда, због чега нису испуњени процесни услови прописани цитираним ставом 2. члана 49. Закона о управним споровима за подношење овог ванредног правног средства, јер захтев за преиспитивање није предвиђен законом у овој управној ствари, Управни суд није одлучивао у пуној јурисдикцији и у управном поступку није била искључена жалба.

Одредбом члана 53. став 1. Закона о управним споровима је прописано да ће недозвољен или неблаговремен захтев или захтев који је поднело неовлашћено лице Врховни суд одбацити решењем.

Са изнетих разлога, налазећи да је поднети захтев недозвољен, Врховни суд је на основу одредбе члана 53. став 1. Закона о управним споровима, одлучио као у диспозитиву решења.

РЕШЕНО У ВРХОВНОМ СУДУ
дана 14.04.2026. године, Узп 50/2026

Записничар,
Мирела Костадиновић, с.р.

Председник већа – судија,
Жељко Шкорић, с.р.

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић